

kristityn foorumi

Länsimaisen kristillisyyden korruptio ja pakanuus paljastuu TV-evankelistoissa

(Alkuperäinen: TELEVANGELIST INVESTIGATIONS, Corruption in Televangelism and Paganism in the American Church, puhe 23.9.1994, tilaisuudessa Philadelphia Conference on Cults, the Occult and the Word Faith Movement, puhuja Ole Anthony, President, Trinity Foundation, Inc – alaviitteet Kristityn Foorumi/JA).

Huolimatta monista vioistaan televisio onnistuu hyvin yhdessä asiassa: Se näkee yhteiskunnan ja yhteisöjen sieluun vahvistuen ja korostaen mitä tahansa siellä piilossa olevaa, mitä kliseiden taakse kätkeytyy ja mitkä ovat ne arvot, joita ihmiset huulillaan palvovat. Mitä TV on omassa yhteiskunnassamme - ja erityisesti amerikkalaisessa (länsimaisessa) seurakunnassa - tuonut esiin on pakanuus, joka personoituu TV evankelistoissa¹.

Tilanne oli sama 1500-luvun Euroopassa erilaisen teknologian parissa. Kirjapainotaito oli keksitty ja kirkossa oleva pakanuuden muoto paljastui irvokkaalla tavalla uuden teknologian

¹ Kirjoittaja tarkoittaa nimenomaan karismaattisen ja uusevangelisen liikkeen kuuluisia ja TV:n kautta rikastuneita saarnaajia – ei kaikkia TV:ssa puhuvia kristittyjä.

myötä. Se johti uskonpuhdistukseen. Dominikaanimunkki Johann Tetzel oli vain yksi monista paavin lähettämistä, aneita kauppaavista ”jumalanpalvelijoista”. Tarkoitus oli kerätä rahaa Pyhän Pietarin kirkon uudelleenrakentamiseen ja muiden paavinkirkon velkojen maksuun. Paavin sanoma oli selvä: Anna rahaa ja saat synnit anteeksi. Kirjapainotaito mahdollisti sen, että sanomaa voitiin levittää massatuotteena. Paavin edustajia neuvottiin kaupunkiin saapuessaan

Martin Luther. Kuvaan kuului myös epäeettinen pankkiyhteys, kuten on laita eräillä tutkimillamme TV-evankelistoilla tänä päivänä. Fuggerin pankkiiriliike Augsburgissa laittoi edustajansa Tetzelin mukaan. Pankin edustaja hoiti aneista saadut tilitykset.

Luther oli jo muutenkin kulkemassa kohti uskonpuhdistusta, kun hän esitti 95 teesiään.² Tuloksena oli uskonpuhdistus. Taistelua käytiin paljolti uuden tekniikan suomin keinoin: painetun sanan avulla.

esiintymään näkyvästi ja suurella mahtipontisuudella, esittäen painetun paavin bullan (käskykirjeen) uusista aneista.

Kuten nykyiset TV-evangelistat, Tetzel meni yli rajan. Hänen vetoomuksensa olivat niin yliampuvia ja mahdottomia, että jokainen kauhistui, ei vain yksi munkki

Onko sama asia tapahtumassa nykyisten TV-evankelistojen kohdalla?

² Martti Luther naulasi kuuluisat teesinsä Wittenbergin kirkon oveen 31. lokakuuta 1517. Tästä alkoi hänen ja katolisen kirkon välinen julkinen taistelu, joka johti katolisen kirkon hajaannukseen ja protestanttisen kirkkokunnan syntyyn. Eräänä näkyvimmistä epäkohdista oli katolisen kirkon anekysymys. Se oli herättänyt kysymyksiä jo aikaisemmin. Englannissa Wycliff arvosteli aneita jo 1300-luvulla. Jan Hus oli päätnyt roviolle vuonna 1415. Lutheria varoiteltiin Husin kohtalosta. Dominikaanimunkki Tetzel oli saarnannut anekaupan puolesta sanoin: "Kun raha kirstuhun kilahtaa, niin sielu taivaaseen vilahtaa." Luther tuomitsi anekaupan sanoen: "Paavillinen ane ei anna anteeksi ainoatakaan syntiä. Vilpittömästi katuva pääsee syyllisyydestä ja rangaistuksesta ilman anettakin. Ane on vahingollinen saajalleen, koska se tunkee tieltään rakkauden teot ja tuudittaa väärrään turvallisuuteen. Rauhan voi saavuttaa Kristuksen sanassa uskon kautta." Nämä sanat aloittivat protestanttisen uskonpuhdistuksen (Wikipedia).

Monet nykyiset äärikarismaattiset TV-evangelistat toimivat Tetzelin viitoittamalla tiellä seuraten jo ennen heitä samoin toimineita. Seurakunnan tulisi olla syvästi järkyttynyt TV-evangelistojen tuodessa suuriäänisesti julki pakanallisia ajatuksiaan ja ahneuden evankeliumiaan. Seurakunnan tulisi tuntea häpeää, kun sen keskuudesta vanhuksia, köyhiä ja epätoivoisia hyväksikäyttäen kerätään miljardeja käyttämällä väärin Jumalan nimeä.

Sanon tätä pakanuudeksi. Jos otat ristin pois kristillisyydestä, jäljelle jää vain pakanuus, vaikka se näyttäisi seurakunnalta. Risti ei ole esillä näiden TV-julistajien lähetyksissä. On surullista, että monilla ihmisillä on Jumalasta se kuva, jonka he ovat saaneet tästä TV-evangelistasirkuksesta.

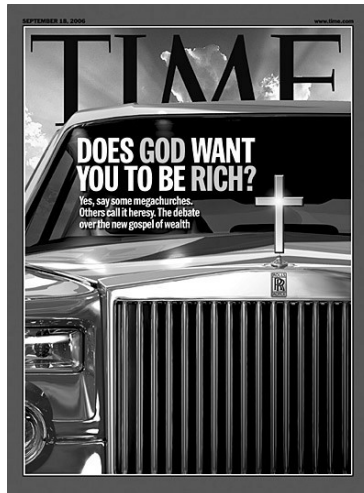
Trinity Foundation on dokumentoinut näiden "jumalan miesten" toimia jo vuodesta 1973. Ensimmäiset 15 vuotta pyrkimyksemme oli lähinnä analysoida kuulijakuntaa ja julistajien oppikäsityksiä sekä sitä kuinka paljon ohjelma-ajasta käytettiin varojen keruuseen. Osa TV:ssa esiintyjistä kuuluu National Religious Broadcasters Association'iin³. Myös osa radiossa puhuvista kuuluu samaan järjestöön. Mutta on monia menestyviä jotka eivät ole jäseniä.

Nämä evangelistat kalastelevat miljoonien

³ Järjestö pyrkii edesauttamaan, että mediaa käyttävät julistajat toimivat rehellisesti ja eettisesti oikein. Sen vaikutusvalta on kuitenkin melko suppea ja eettiset säännötkin ovat melko väljät:

http://www.nrb.org/CC_Content_Page/0..PTID308766|CHID568980.00.html
NRB:n suurin saavutus on, että sen jäsenet julkistavat kirjanpitonsa julkiseen tarkasteluun.

ihmisten muodostamassa lahjoitusaltaassa. Tästä ihmisjoukosta iäkkäämmät naiset muodostavat yli 50%. N. 35% on niitä joita voidaan kuvata epätoivoisiksi. He kuuluvat yhteiskunnan köyhimpään ja tarvitsevampaan luokkaan. Niitä ovat AIDS'ia ja syöpää sairastavat ja heidän

omaisensa, kodittomat ja muut pahoin kärsivät. Jotkut ovat niin epätoivoisia, että he vastaavat ahneiden saarnaajien vetoamuksiin lähettämällä heille ruokakuponkinsa tai vihkisormuksensa. Jäljelle jäävät 10-15% kuuluvat yläkeskiluokkaan ja monet heistä antavat, koska saadun opetuksen kautta he voivat antaa hengellisen merkityksen omalle ahneudelleen.

Olemme saaneet selville, että monet TV-saarnaajat eivät juurikaan tee sitä mitä sanovat tekevänsä, eli saarnaa evankeliumia. Olemme tuoneet julkisuuteen, että monet julistajat ovat rikkoneet laadittuja ohjeita ja lakeja, kun he esim. TV:n kautta suorissa lähetyksissä vetoavat katsojiin pyytäen välittömiä lahjoituksia. Tällaiseen rahankeruuseen ei useinkaan ole virallisia lupia eikä oikeudellista asemaa.

1980-luvulla järjestöimme alkoi tarkastella media-evangelistojen ja heidän

järjestöjensä verovapautta ja verrata sitä heidän poliittisiin päämääriinsä, sekä kuinka he tukevat sopivia poliittisia ehdokkaita. Kun Jim ja Tammy Bakker sekä Jim Swaggart paljastuivat⁴, järjestöimme kutsuttiin todistamaan Kongressin komitealle, joka tutki TV-evangelistojen väärinkäytöksiä.

1990 ja 2000 luvuilla järjestöämme on jatkuvasti pyydetty auttamaan kun suuret TV yhtiöt ovat tehneet paljastusdokumentejaan. Näitä ovat PrimeTime Live, CNN, Inside Edition, Current Affair Investigative, ym. Näissä ohjelmissa on tutkittu ja paljastettu mm. Benny Hinnin, Robert Tiltonin, Larry Lean, Earl Paulkin, W.V. Grantin ja muiden toimia. Olemme perustaneet ilmaisen puhelinpalvelun niille, jotka ovat joutuneet TV-evangelistojen hyväksikäytön

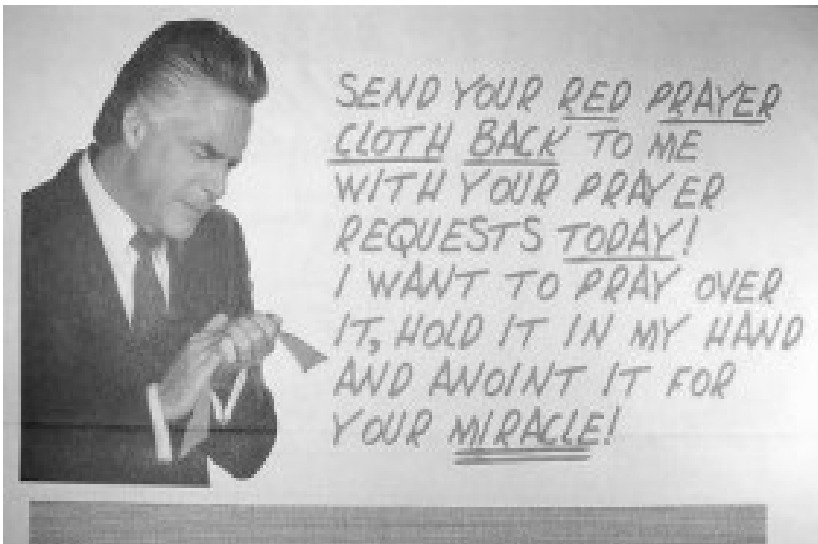
⁴ Bakkerin pariskunta rakensi TV-ohjelmansa Praise the Lord Club kautta saatujen lahjoitusten turvin oman imperiuminsa, johon kuului ylellinen elämäntapa loistoasuntoineen ja Rolls Royce autoineen. Rahankäyttöä kuvaa mm. se, että kerran pariskunta käytti 100000 USD pelkästään siihen, että heidän vaatevarastoaan siirrettiin yksityislentokoneella. Aluksi he olivat TBN:n perustajien Paul ja Jean Crouchin läheisiä yhteistyökumppaneita, mutta aloittivat sitten oman TV shown. 1980-luvun alkupuolella he perustivat Heritage USA teema- ja huvipuiston, joka kävijämäärältään nousi USA:n kolmanneksi. 1980-luvun loppupuolella paljastui, että Bakkerit olivat maksaneet suuren summan entiselle sihteerille, jotta tämä ei väittäisi Jim Bakkerin raiskanneen hänet. Tämä johti edelleen järjestön rahankäytön tarkasteluun, jolloin paljastui petosvyyhti ja Jim Bakker tuomittiin 45 vuodeksi vankeuteen. Pariskunta erosi. Mm. Billy Graham ja hänen poikansa olivat kaiken aikaa Bakkerin tukena. Uusi oikeudenkäynti alensi tuomion 18 vuoteen. Lopulta hänet armahdettiin 1993 5 vuotta kärsityn tuomion jälkeen hyvän käytöksen vuoksi. Jim Bakker kirjoitti kirjan "I Was Wrong" (1996), jossa hän tilittää elämänsä ja mm. tuomitsee menestysteologian, jota aiemmin opetti.

uhriksi. Vuosittain saamme tuhansia puheluita.

TV-evankelistojen räikeimpään vääryyteen törmäsimme lähes sattumalta. 1988 aloitimme Dallasissa työmuodon, jonka kautta kutsuimme seurakuntia turvaamaan kodittomien jäseniensä tarpeita majoittamalla heitä koteihinsa. Paljastui, että monet kodittomat olivat antaneet viimeiset varansa ”uskonsana” evankelistoille, toivoen täten osoittaneensa uskonsa ja saavansa apua Jumalalta tilanteeseensa. Myös monet kristilliset yhteisöt, jotka saivat korjata TV-evankelistojen aikaansaamaa vahinkoa, ottivat yhteyttä.

Ymmärsimme, että **kristityt eivät ole muita ihmisiä kummempia sen suhteen, kuinka meidät voidaan sokaista tyhjillä lupauksilla.** Se on todella yksinkertaista. Yksilö- ja yhteisötasolla siirtyminen pakanuuteen on kuin lampaan siirtyminen väärälle laitumelle. Se nyhtää maasta ruohoa kulkien eteenpäin, löytää aidasta raon ja jatkaa ruohon nyppimistä toiselta puolelta, kunnes on kokonaan siirtynyt lammassaitauksen väärälle puolelle ja epäuskoon. Mekin liikumme epätoivoisesti yhdestä aktiviteetista toiseen emmekä lainkaan huomaa kuinka kauaksi totuudesta olemme joutuneet.

Tämä pakanismi ei ole saatanismia eikä new age uskontojen rituaalia. Se on luonnollisen maailman ja luonnollisen ihmisen tapa. Ensimmäinen askel voi olla, kun oikeutan oman etuni jollakin raamatunjakeella ja -opetuksella. ”Mutta niinhän se on, että Jeesus haluaakin minun olevan onnellinen ja menestyvä. Jeesuksen täytyy haluta samaa kuin minä”. Aldous Huxley kirjoitti tämän asian romaanissaan *The Devils of Loudun*: ”Pitkä uskonnonharjoitus ei ollut poistanut eikä vähentänyt hänen itserakkauttaan; se oli palvellut vain uskonnollisen egon tuottamiseksi, se oli teologinen alibi. Itsekäs haluaa vain omaa haluaan. Anna hänelle teologinen koulutus ja hänelle käy ilmeiseksi se, että mitä hän haluaa on sitä mitä Jumala haluaa.”

Eräs nainen oli saanut 53000 USD:n perinnön. Ajan kuluessa hän oli lähettänyt tunnetulle TV-julistajalle perintörahojaan 49000 USD. Kun hänelle koittivat vaikeat ajat, hän otti yhteyttä julistajan seurakuntaan pyytäen apua. Julistaja kehotti häntä menemään sosiaaliluokulle. Emme voi käsittää tällaista Jumalan nimessä tapahtuvaa röyhkeyttä. Samalla ihmettelemme voiko kukaan Sanaan juurtunut kristitty uskoa näiden saalistajien tyhjiin lupauksiin ja antaa heille varojaan.

Eräessä mielessä TV-evankelistat ovat tehneet palveluksen. Heidän kauttaan näemme kuinka kauaksi olemme eksyneet, mikä on hyväksyttävää ja mitä aktiviteettia seurakunnan tulisi sallia. **TV-evankelistojen korruption tulisi saada meidät itsetutkisteluun.** Elämme kuin pakanat, ajattelemme kuin pakanat ja pakanallinen maailmankuva valtaa oman kuvamme maailmasta. Unohdamme Jeesuksen sanat: ”...mikä ihmisten kesken on korkeata, se on Jumalan edessä kauhistus” (Luuk.16:15).

Mikä vastakohta todelliselle evankeliumille. ”Kuka haluaa pelastaa elämänsä hän kadottaa sen”, sanoo Jeesus. ”Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua. Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä hän kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun ja evankeliumin tähden, hän pelastaa sen” (Mar.8:34-35). Paavali vahvistaa: ”Mutta mikä minulle oli voitto, sen minä olen Kristuksen tähden lukenut tappioksi” (Fil.3:7).

Amerikkalaiselle kristitylle on tullut vaaralliseksi tavaksi sanoa: vain minä ja Jeesus, samalla kun kuva Kristuksen ruumiista, Hänen yhteisöstään unohdetaan. Me kysymme mikä on Jumalan suunnitelma elämäni varten. Jos ajattelen vain itseäni, niin suunnittelen sen mukaan. Minun ei tarvitse kuunnella muiden ajatuksia asiasta. Minun ei tarvitse pyytää apua, ei pidä olla

haavoittuva, ei tarvitse päivittäin elää muita varten.

Kun jatkamme pakanuuden tiellä, siirrämme kärsimyksen, masennuksen ja epäilyt pois Jumalan kädestä ja selitämme niiden olevan lähtöisin paholaisesta. Uskomme pakanallisen valheen kaksinaisuudesta, jossa Jumala antaa meille vain hyviä asioita, kun taas kaikki mitä pidämme pahana, on saatanasta. Uskomme salassa, että ”oikea” kristitty ei koskaan koe vaikeuksia eikä taistele masennuksen eikä epäilyjen kanssa.

Tällainen ajattelu ryöstää meidät Jumalan kurituksesta. ”...älä pidä halpana Herran kuritusta, äläkä menetä toivoasi, kun hän sinua nuhtelee; sillä jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa...” (Hep.12:5-6). Jumala sallii meille kuritusta, koska olemme Hänen lapsiaan, emme ”äpäroitä” (j.8). Pietari muistuttaa, että emme pitäisi outona, kun joudumme kokemaan koviakin vastoinkäymisiä. Herra voi näinkin varjella meidät omilta teiltämme.

”Mutta jos olemme lapsia, niin olemme myöskin perillisiä, Jumalan perillisiä ja Kristuksen kansaperillisiä, jos kerran yhdessä hänen kanssaan kärsimme, että me yhdessä myös kirkastuisimme” (Room.8:17) (eng.kiel. käännös: ... jos emme kärsi hänen kanssaan, emme tule hallitsemaan hänen kanssaan). Kurituksen kautta kypsyvät harvoin nähdyt sinnikkyuden, kärsivällisyyden ja pitkämielisyyden hedelmät.

Kun etenemme pakanuuden tiellä, niin lopulta on helppo luopua moraalista absoluuteista. Uskomme asian olevan oikein, koska uskomme niin. Kun emme tunne lakia,

emme käsitä armoakaan. Sen seurauksena olemme kyvyttömät katumukseen.

Emme todella näe itseämme syntisinä, koska emme oikeasti usko koko syntikäsitteeseen. Emme pidä itseämme ”suurimpana syntisenä”, kuten Paavali. Siksi emme voi yksinkertaisesti jättää itseämme Jumalan armon varaan.

Vielä askel eteenpäin ja alamme syyttää muita omista vääristä teoistamme. Jos lapsesi ei menesty koulussa se on opettajan tai systeemin vika. Jos tunnemme masennusta tai muuta ei-toivottua tunnetta syy on aviopuolisossa, työssä, tai muussa. Lammas muuttuu lopulta vuoheksi, kun kiellämme tekojemme seuraukset. Omatuntomme tulee ”poltinraudalla merkityksi”. Juoppous, huumeet, vapaa seksi, avioero, murha, mikä tahansa on mahdollista. Rakkaudella ei ole sijaa elämässämme.

Tämä suuntaus pakanuuteen elää heti länsimaisen seurakunnan pintakiillon alla. Sen olemassaolon säihke tulee esiin juuri TV-evankelistojen kautta. Heillä ei ole luotettavuutta. Siksi he toimivat rajatuissa tilanteissa, oman joukkonsa ja henkivartioidensa keskellä. He pysyvät erossa yleisöstään. Silti ei haluta verrata heidän yksityiselämänsä siihen mitä he saarnaavat. Usein heidän järjestöjensä johtokunnat koostuvat perheenjäsenistä tai vain avioparista.

He valehtelevat paljon. He vääristelevät ihmisten todistuksia TV-lähetyksissään. He salaavat ihmisten todelliset terveysongelmat ja saarnaavat samalla, että sairaus johtuu

uskon puutteesta. Olen usein ihmetellyt mitä Jeesus tai Paavali sanoisi näille miehille ja naisille. Heidän härskiydellään rahan saamiseksi ei ole loppua. Yksi näiden julistajien lakimies kerskui, että USA:n perustuslaki antaa heille ”oikeuden pettää” yleisöä uskonnonvapauden nojalla.

Nykypakanuus on samankaltaista kuin mitä seurakunta koki 1. vuosisadalla. Tuolloin Cerenthus niminen väärä julistaja (nimi merkitsee: ”voitto, ansio on jumaluutta”) opetti Jumalan aistillista valtakuntaa maan päällä. Kun TV-saarnaajien lupaukset eivät toimi heitä seuraavien elämässä, ei parannuta, ei vaurastuta - niin saarnaajat sanovat sen johtuvan uskon puutteesta. Jos edelleen valitat, niin sinulle sanotaan, että et saa mitä haluat koska elämässäsi on salattua syntiä. Seuraavaksi sanotaan, että joku demoni häiritsee sinua. Lopulta sinut diagnosoidaan demonin vallassa olevaksi ja sen karkottaminen esitetään ongelmien ratkaisuksi.

TV-saarnaajien elämä ja opetus paljastaa, että kristillisyyden kulkee johdonmukaisesti kohti pakanuutta. **Mutta Jumala on sallinut heidän tulla ja menestyä, jotta seurakunta näkisi oman tilansa ja katuisi.**